

Lønningsforholdene.

Revisorerne lønnes med 1200 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 2det Aar indtil 2,400 Kr. (efter 12 Aars Ansættelse har Revisor altsaa 2,400 Kr. i aarlig Løn).

Overrevisorerne lønnes paa samme Maade, men har et personligt Tillæg af 500 Kr. aarlig, der ikke medregnes ved Pensionsansættelsen (Overrevisors Slutløn er altsaa 2,900 Kr.).

Dette er for Landinspektører, der har anvendt meget i Tid og Penge paa deres Uddannelse, en meget lav Løn, naar henses til, at Chancerne for at avancere til bedre lønnede Stillinger er yderst ringe. De fleste naar aldrig videre, et Par kan blive Fuldmægtige — derved opnaas end ikke stor Forbedring i deres økonomiske Kaar —, en enkelt kan blive Kontorchef. Avancement til Stillinger udenfor Kontoret kendes ikke.

Det bliver derfor Aar for Aar vanskeligere at knytte duelige unge Landinspektører til Kontoret.

Medens Tilgangen af Revisorer i Perioden fra Slutningen af Halvfjerdserne til sidst i Halvfemserne udelukkende bestod af Landinspektører, er 16 af Kontorets nuværende Revisorer — alle 16 ansat siden 1898 — Mænd, som ikke har nogen faglig Foruddannelse.

Flertallet af de siden 1898 ansatte Landinspektører har igen forladt Kontoret, og at det ikke altid er de ringeste, der er gaaet, er det maaske unødvendigt at fremhæve.

Forholdene burde formentlig være saaledes, at det af unge Landinspektører blev anset for attraaeværdigt at opnaa en Stilling i Matrikulkontoret — det Kontor som har Ledelsen af Landets økonomiske Opmaalingsvæsen og Matrikulsvæsen —, men Forholdet er nu det, at de unge Landinspektører gennemgaaende holder sig borte fra Kontoret, og saa snart en Mand er Landinspektør, anses han derfor som selvskreven til at faa Ansættelse i Kontoret, selv om hans Eksamens Resultat og andre Forhold burde udelukke ham derfra. Der var en Tid — Midten af Halvfemserne — hvor man forsøgte at stille Fordring om, at en Mand, for at faa Ansættelse i Kontoret, skulde være Landinspektør med 1ste Karakter. Det varede ikke længe. At de lave Lønninger er Hovedgrunden til, at Tilgangen til Kontoret af unge duelige Landinspektører næsten er standset, er utvivlsomt, og det stemmer ogsaa godt med, at de praktiserende Landinspektørers Indtægter netop i Tiden fra sidst i Halvfemserne maa antages at være stærkt forøgede paa Grund af det stærkt stigende Antal af Udstykninger, der gør det muligt for unge, duelige Landinspektører straks at opnaa betydelig større Indtægt ved at søge ud i praktisk Virksomhed enten som Assistent hos andre Landinspektører eller ved selv at paabegynde en Forretning, end de kan opnaa her i Kontoret.

Der er ganske vist for Kontorets Personale Lejlighed til nogen Ekstraindtægt ved Tegnearbejde, Revision af Tegnearbejde, Omskrivning af Matrikuler m. v., og enkelte af Personalet kan da ogsaa derigennem have et ret betydeligt Tillæg til deres faste Løn, men Erfaringen viser, at yderst faa er i Stand til at skaffe sig betydelig Ekstra-indtægt; uden at hans Arbejde i høj Grad forringes derved, hvilket i Virkeligheden betyder, at han lægger Arbejdet over paa sin nærmeste Overordnede — Revisor lægger det paa Overrevisor, og Overrevisor lægger det paa Fuldmægtig eller Kontorchef.

Naar Revisors og Overrevisors Arbejde skal gøres godt, kræver det nemlig megen Tid. Overrevisorerne regner selv, at deres faste Arbejde gennemsnitlig tager dem ca. 8 Timer daglig, medens Revisorerne regner deres til ca. 6 Timer daglig, og disse Tal er vistnok som Gennemsnitstal rigtige, selv om de ikke altid passer for den enkeltes Vedkommende.

Naar der iøvrigt kan være stor Forskel paa de enkeltes Indtægter, hidrører det naturligvis fra, at nogle er i Stand til — i hvert Fald for en Tid — at yde mere Arbejde end andre og vel til Dels fra, at nogle nødvendigvis maa have større Indtægt end andre for at skaffe Familien Brødet.

Erfaringen har tillige vist, at det økonomisk er mere fordelagtigt at være Revisor end at være Overrevisor, idet Overrevisorhonoraret — 500 Kr. — ikke dækker det forøgede Arbejde, Stillingen som Overrevisor medfører, medens det burde være Vederlag for forøget Ansvar, hvilket saa vidt vides ogsaa oprindelig var Mening, og derfor er der meget ringe Grund til at stræbe efter at blive forfremmet, saa meget